

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

10. Dies Junii. Hoc me docuisti, ut quemadmodum medicamenta, sic
alimenta sumpturus accedam. S. August. L. 10. Conf. c. 31.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Junius.

Tessera.

443

tant. Hinc cui allucet è cælo divinæ gratiæ splendor,
huic invisus est exquisitus in corpore odor. Suffra-
gatur mihi Poeta, dum ait:

Est animo luscus, cui fragrat corpore muscus.

10. DIES JUNII.

Hoc me docuisti, ut quemadmodum
medicamenta, sic alimenta sumptu-
rus accedam, *S. August. L. 10. Conf. c. 31.*

Gustus. I.

UTinam sub tanti Doctoris
magisterio doceremur acci-
pere fercula ut pharmaca, &
dedoceremur pulpâ, & pingui
aruinâ corpus farcire! Gustus, est inter sensus sen-
suum infimus, totus materiæ immerfus, & commu-
nis cum belluis. Nulli minus gustant, quàm suavis sit
Dominus, quàm mancipia ventris, quàm delicati illi
voluptatum aucupes, lurcones, & liguritores a loti,
qui Sybariticas cænas odorantur, magisque suspi-
ciunt palatum quàm cæli palatium. Quid magis pro-
brosus homini, qui invitatus est ad cænam illâ ma-
gnam, qui toties manducat panem Angelorum, cui
proponitur gustandum illud cœleste manna, quod in
se continet omne delectamentum, indulgere suo ge-
nio, quo hebescat acies ingenii, quàm in cibum, ac
potionem sese totum effundere, lautitiarum genus o-
mne consecrari, ventris suavitatibus inhiare, in pati-
nas mentum, ac mentem avidissimè immittere, gu-
stum omnè in cupediarum appetitione ultrà modum
expleri, conviviorum sociamenta, dulcemque trage-
raturum

matum varietatem, studiosa investigare; Illi scilicet, corporis colluvione stupidi, fracti epulis, tanquam opimi boves vicos obambulare, & omnia ructibus contaminare; (a) *quorum Deus venter est*, qui nullos sibi magis Deos cupiunt esse propitios quàm patellarios.

II. Qui hujusmodi humilium deliciarum sunt studiosi, nunquam illi solis, aut lunæ magnitudinem, vel astrorum domicilium, aut errantium stellarum lucidos globos, perenni motu reciprocantes, sed cum illo de comædia parasito, culinarum fumos, & nidorem curiosissimè observant. Quorum palæstra est culina, gymnasium est triclinium, quibus lances sunt enses, ollarum strepitus est liuus: qui tunc tantùm sudant, dum manducant, & potant, quibus nullus est frequentior locus, quàm focus, ubi laborat coquus. Tales merentur expungi ex albo hominum, & adscisci in classem pecudum. Ut gustes amaritiem, quæ oritur ex indulgentia gustus, ut hæc tecum expendat. Gustus etiã cum vorat, voluptatem tantùm per transeunam libat, ita ut tantùm sit in transitu, & momentanea: cujus tamen remanent reliquæ gravissimæ, gravedo capitis, indigestio, eructatio, crapula exhalatio, hebetudo mentis, nausea stomachi, deinde morborum iliades, ex illis dolores, ex doloribus tandem immatura mors. Ut meritò dubites, pluresne sustulerit in aliena manu hostilis gladius, an in propria cantharus. Deindè illa ipsa, quæ in cursu est voluptas, nisi adhibeatur modus, fatigatur: nimirùm currit, & nisi interpellatur, ut respiret, marcescet languida; si continua est, nulla est. Eò jam processit
inglu-

(a) *Psal. 3.*

Junitis.

Tessera.

445

ingluvies nostra, ut voluptatem omnibus etiam pecoribus communem, novis artificiis irritet. Nulla jam est voluptas, quam non corrumpit ars; etiam pro ventre est disciplina. Jam tam sumus delicati, ut pudeat sine ingenio indulgere genio.

III. Non satis est cibum coquere, oportet & pingere. Hinc quædam auro, quædam argento illinuntur. Quid palato cum colore? In aromatibus aliquando raritatem pluris æstimamus, quam suavitatem in ferculis, sumptum magis, quam saporem. Ità ipsas voluptates naturales damnavimus magnis pœnis, ut jam non liceat eas percipere sine pretio, sine gravibus impensis: sine lancibus argenteis non sapit cibus: insulsum est sal, nisi fuerit in artificioso salinario. Vinum non pluris æstimatur, quàm aqua, nisi bibatur in gemma. Quod gratis natura dedit, sumptuosum facimus. Intemperantiam, hebetissimam voluptatem, communem brutis animantibus, nobilitare volumus ingenio, pretio, artificio. Quasi verò non æquè facile sitim extingueret fontis aqua, pandâ excepta manu, quàm massicum ingenti comparatum quæstu? Ligna quæ tradis igni, annè sanus eris, si pingas, si in aures? Consumenda sunt, irritus hic sumptus est. Cur cætera quæ etiam consumis, ut esculenta, poculenta, vis corrumpere sumptibus? Jam non delectat cibus, nisi carò constet. Nulla fercula sunt chara, nisi cara, & rara. Illud tibi certò persuadeas; nullus minùs est sui Dominus, quàm qui suo servit abdomini. Dictis album calculam adjicit Poëta:

Officies menti, dans pinguis fercula ventri.

II. DIES